

ЗУСТРІНЬ ПОЛЬЩУ В СВОЄМУ МІСТІ!

З таким гаслом **22 вересня 2015р.** завітала мобільна польська делегація Товариства «Інтеграція «Європа-Схід» (м. Кельце) у гості в Університет економіки і підприємництва.

Метою такої інтерактивної зустрічі було донесення до студентського та викладацького загалу запрошення приєднатись до міжнародного проекту «**PL+UA=EU. Польсько-українські зустрічі на шляху до об'єднаної Європи**». Під час зустрічі польська делегація провела цікаві презентації, вікторини та надала інформацію про можливості навчання у Польщі. Ректорат Університету економіки і підприємництва і керівник польської делегації – голова Товариства Кшиштоф Каліта домовились про активну співпрацю у межах проекту.

Загалом, ціллю проекту є промоція польської мови та знань про сучасну Польщу. Виїзні лекції з польської мови та культури, які відбулись протягом вересня, включили в себе 50 зустрічей у Вінницькій, Хмельницькій та

Житомирській областях на тему історії Польщі, сучасної музики, а також презентацію можливостей навчання у Польщі.

Надалі проектом передбачені такі заходи:

- Організація закордонних практик і лідерських навчань в Кельце;
- Організація курсів польської мови;
- Організація виїзної школи польської мови;
- Підсумкова конференція «Мовні компетенції для професійного і соціального успіху в Європі» на базі Хмельницького національного університету.

Проект є співфінансованим в рамках конкурсу Міністерства Закордонних Справ РП «Співробітництво в галузі публічної дипломатії 2015» і реалізується Товариством «Інтеграція «Європа-Схід» з м. Кельце у співпраці з низкою українських партнерів.

Почесний патронат проекту здійснюють: Генеральний консул РП у Вінниці, Генеральний консул України в Кракові, Свентокшиський губернатор, Свентокшиський Маршалек, Келецький староста, мер міста Кельце. Медіа патронат: Газета «Słowo Polskie», портал slowopolskie.org та ТБ 33 канал в Хмельницькому.

*С.В. Капітанець,
проректор з науково-методичної роботи УЕП*

Правління Спілки економістів України інформує

25 вересня 2015 р. у Києві відбувся десятий Пленум Правління Спілки економістів України (СЕУ), в рамках якого була проведена Міжнародна науково-практична конференція **«Громадянське суспільство і формування нової парадигми соціально-економічного розвитку в умовах глобалізації»**.

У роботі Пленуму та Конференції взяли участь члени Президії, Правління і Ревізійної комісії СЕУ, керівники і представники обласних осередків СЕУ, Національної академії наук України, Національної аграрної академії наук України та Національної академії наук Білорусі, Академії економічних наук України, ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України», Державного інституту управління та економіки водних ресурсів України, ННЦ «Інститут аграрної економіки України» НААН України, Національного університету водного господарства і природокористування (м. Рівне), Хмельницького національного університету, Житомирського національного агроекологічного університету, інші відомі вчені, економісти, викладачі вузів.

З цікавими і змістовними доповідями на конференції виступили віце-президент СЕУ, доцент **Яцюк Г.В.**, віце-президент СЕУ, Науковий керівник Секції економічного прогнозування, академік НАН України **Геєць В.М.**, академік НАН Білорусі, д.е.н., професор **Никитенко П.Г.**, чл.-кор. НАН України, д.е.н. **Симоненко В.К.**, академік НААН України, д.е.н. **Кропивко М.Ф.**, Голова Полтавського обласного правління СЕУ, д.е.н., проф. **Перебийніс В.І.** та інші.

*СХВАЛЕНИ
десятим Пленумом Правління
Спілки економістів України
25 вересня 2015 року*

РЕКОМЕНДАЦІЇ

**Міжнародної науково-практичної конференції
«Громадянське суспільство і формування нової парадигми
соціально-економічного розвитку в умовах глобалізації»**

Метою конференції було обговорення актуальних проблем становлення громадянського суспільства в Україні і задіяння його інституційної спроможності та інтелектуального потенціалу для формування нової парадигми соціально-економічного розвитку на основі концептуальних ідей В.Вернадського про ноосферу.

Учасники конференції особливу увагу приділили висвітленню концепції ноосферного розвитку як основи світогляду ХХІ століття в умовах глобальних цивілізаційних викликів та ролі інститутів громадянського суспільства у трансформації суспільної свідомості на основі ноосферного світосприйняття.

Чільне місце в наукових дискусіях займали проблеми формування ноосферної парадигми соціально-економічного розвитку для цілей тисячоліття з урахуванням стану різних сфер українського суспільства та досвіду інших, зокрема пострадянських, країн, очікуваних наслідків глобалізації і регіональної інтеграції.

Учасники Пленуму та Конференції констатували, що кожен етап розвитку суспільства характеризується притаманною йому світоглядною парадигмою, яка ґрунтується на системі цінностей та ідей і знаходить своє втілення у способі ведення економічної діяльності та культурної державної політики, інститутах та практиках громадянського суспільства, діях і схильності окремих людей до тих чи інших переваг тощо.

Зміни у суспільній свідомості тягнуть за собою і зміни у суспільному житті та зміни форм впливу діяльності людини на природне середовище.

На кожному із історичних етапів розвитку суспільства постає проблема вибору певної системи поглядів та ідей, що утворює основу та спрямування державної політики, економічного розвитку, поведінки людей у суспільстві.

Ця система поглядів, або суспільна парадигма, є результатом сприйняття свідомістю людини цінностей та способів їх реалізації, які знаходять своє практичне втілення у соціальних інститутах. В свою чергу, діяльність цих інститутів, насамперед просвітительська, навчальна, духовно-світоглядна, чинить вплив на домінуючу в суспільстві парадигму і може спричинити її трансформацію і перехід на новий вищий етап.

Учасники конференції звернули увагу на дві основні проблеми, що потребують обговорення науковою спільнотою з метою пошуку шляхів їх вирішення для досягнення мети зібрання.

Перша – це пошук можливих засадничих основ нового бачення соціально-економічного розвитку у теперішніх умовах глобалізації та загрози біосферних катастроф, різних масштабами і характером, посилення конкуренції з боку крупного капіталу на всіх світових і регіональних ринках та неспроможності урядів провідних держав світу приборкати тліючу світову фінансову кризу, подальший розвиток якої важко передбачити за наслідками навіть в осяжному майбутньому.

Другою є проблема інституційного забезпечення, у тому числі й з боку інститутів громадянського суспільства, реалізації можливих напрямів трансформації моделі ринкової економіки та інших її гібридних різновидів соціально орієнтованого, комунітаристського спрямування у нову систему господарювання, яка б реально спрямовувалася на закономірності біосферного розвитку, мала б духовні засади і новітнє бачення перспектив і меж прогресу спільнот як в межах окремих національних держав, так і в межах регіональних міждержавних союзів і на глобальному рівні.

Починаючи з 70-х років минулого століття, стала очевидною біосферна і соціальна неспроможність вільного ринку до самоадаптації за умов наростаючих соціальних та екологічних проблем світового і регіонального масштабу, які дедалі посилювалися.

Набуло ознак антагоністичного протиріччя між духовними, ідейно-ціннісними мотиваційними основами традиційних культур і великих цивілізацій та квазіцінностями рекламно-комерціалізованої культури «одномірного», за влучним висловом Г. Маркузе, суспільство масового споживання, що сформувало «економічну людину», яку Д. Ходжсон назвав «машиною розваг».

Тому, вже з тих пір розпочалися пошуки вибору моделі соціально-економічного розвитку, адекватної викликам і загрозам глобалізації, як правило в ракурсі соціалізації вільного ринку через посилення соціальних функцій держави.

Вони активізувалися у 90-х роках внаслідок прискорення процесів глобалізації і виникнення загроз кризових явищ у планетарному масштабі. Ці загрози несла поширювана у світі доктрина неоліберального капіталізму, а також крах соціалістичної системи господарювання.

Як наслідок, моделі вільного ринку та адміністративно-командної економіки виявилися неспроможними позбутися іманентних внутрішніх факторів і причин свого занепаду, що остаточно засвідчили ряд регіональних і світових фінансових потрясінь останнього двадцятиріччя.

Цей період ознаменувався пошуком так званого третього шляху, різні варіації якого відображені у політиці та в численних працях теоретиків ринкової економіки та соціологів.

Учасники конференції у своїх виступах зазначили, що, як свідчить практика, цілісна західна концепція третього шляху насправді не склалася, хоча базова її модель в усіх випадках передбачала підвищення соціальної ролі держави, виникнення нових форм соціального контролю, поєднання індивідуалізму і комунітаризму, визнання важливості соціального та людського капіталу, забезпечення сталого розвитку тощо. Всі ці позитивні за формою риси нівелювалися переходом до глобального вільного ринку, в якому неолібералізм продовжував домінувати.

Нині вже не піддається сумніву, що ідеологія такого «третього шляху» фактично переслідувала мету модернізації фасаду глобального капіталізму, а не реального пошуку антикризового світосприйняття для побудови принципово нової системи розумних економічних відносин.

Як свідчить хід історії, неможливо знайти новий шлях економічного розвитку в умовах глобалізації **без врахування** її планетарного впливу і соціокультурних особливостей національних держав та інтересів окремих регіональних спільнот на протигагу інтересам крупного капіталу і суспільства споживання.

Глобалізація економіки є складним і суперечливим процесом, що має свої позитивні і негативні сторони. З одного боку він полегшує господарські зв'язки у світовому масштабі, створює передумови для доступу до передових технологій та забезпечує економію ресурсів. З іншого боку він має ряд негативних рис, а саме: в країнах із слабкою економікою закріплюється, як правило надовго, модель периферійної економіки; йде втрата власних ресурсів багатьма слаборозвиненими країнами, які також втрачають контроль над власною промисловою і зовнішньоекономічною політикою, а споживання в цих країнах, в основному, зорієнтовано на імпорт. В цілому наслідком негативного характеру є поглинання країни транснаціональним капіталом, держава втрачає значну частину суверенітету – особливо економічного, перетворюючись із суб'єкта в «об'єкт» міжнародних відносин.

На жаль, подібні процеси мають місце в Україні, економіка і соціальна сфера якої стала своєрідним уречевленням глобальних економічних проблем. На думку учасників конференції, вітчизняна економіка нині повністю інтегрована у європейську і у світову, але, на жаль, в якості деградуючого сировинного додатку, що стало наслідком так званих «реформ» економіки за останні 24 роки.

Водночас, слід виходити з того, що у світі, поєднаному глобальною системою економічних, інформаційних та комунікаційних зв'язків, зростання крупних транснаціональних монополій, нарощування могутності глобального фінансового

капіталу, що прагне до незалежності від будь-якого державного впливу, домінуючою у сфері соціально-економічного розвитку залишається доктрина неолібералізму.

Її підживлює система світового промислово-фінансового капіталу у виді потужних транснаціональних корпорацій (ТНК). Їхні доходи стрімко зростають з року в рік, глобальна додана вартість розподіляється на користь їх вузького кола. Так, за підсумками 2013 року, доходи 100 самих великих економік світу розподілились у таких пропорціях: 55% – доходи суверенних держав, 45% – доходи приватних ТНК. І ця тенденція має стійку динаміку на користь ТНК, фактично формується загальносвітовий фінансово-інформаційний простір.

Головним підсумком цього на межі тисячоліть стала світова фінансова криза, яка фактично розпочалася наприкінці минулого століття і перейшла нині у стан перманентного локально-глобалізаційного прояву стагнації і фінансової нестабільності.

Фактично, нині економіка більшості країн світу (у тому числі й України, економіка якої, за твердженням академіка Гейця В.М., є фактично квазіринковою, бо не інтегрована у світові ринки капіталів внаслідок дефолтного ризику невиконання державою її зобов'язань) перебуває в точці біфуркації, і від наявності в суспільстві критичної маси осіб, які усвідомлюють ситуацію і зможуть запропонувати розумні перспективи виходу, залежить напрям кардинальних змін в економічному мисленні. При цьому зміни мають бути саме кардинальні, аж до повної реформи світової фінансової системи. І така думка вже стає домінуючою у глобальному масштабі.

Проте на ділі ефективних кроків та зусиль по формуванню нового бачення соціально-економічного розвитку України нині не здійснюється як з боку влади, так і з боку більшості представників наукової спільноти.

Як наслідок, країна постала перед прикритим фактом: реальної стратегії розвитку держави, що перебуває у стані системної економічної і політичної кризи, на сьогодні немає. Окремі чинні стратегічні документи здебільшого стосуються виконання завдань і вказівок міжнародних фінансових організацій. Це шлях країни не до розвитку, тим більше – не до «процвітання», а прямий шлях до консервації нинішнього стану, в якому опинилася Україна – стану деградуючого сировинного приросту світової економіки.

Проблеми вітчизняної економіки, які поки що не вирішуються, пов'язані із світовими тенденціями розвитку, які мали би враховуватися керівництвом держави та іншими центральними органами влади. Ще у 2000 році на Саміті Тисячоліття ООН 189-ма державами світу була прийнята «Декларація тисячоліття ООН». Документ став певним консенсусом між переважною більшістю країн і містить політичні і економічні зобов'язання щодо вирішення глобальних проблем довкілля і загальносвітового економічного розвитку. Більш конкретні напрями цієї роботи знайшли відображення у документі «Порядок денний на ХХІ століття», в якому зазначається, що розвиток та існування земної цивілізації може бути досягнуто лише завдяки стійкому розвитку економіки, соціального, екологічного благополуччя і необхідності розумного використання природних ресурсів планети в системі «природа-суспільство-економіка».

Особливо наголошувалось, що виробнича і економічна діяльність людини, суспільства не можуть і не повинні протиставлятися функціонуванню біосфери планети, оскільки вони є однією з форм глобального біогеохімічного кругообігу речовини і енергії у природі, і не можуть існувати поза ним.

Цю проблему світового розвитку ще у середині минулого століття досліджував великий український вчений В. Вернадський. У своїх працях, виходячи з наукового доробку свого видатного попередника С. Подолинського, він обґрунтував положення про те, що біосфера є планетарним механізмом, що здійснює перетворення певної частини енергії, яка надходить зовні (головним чином сонячної), у різні види енергії. А людство, цивілізація в системі «людина-біосфера» є складовою частиною біосфери. І коли ще 20-30 років тому ця проблема мала суто академічний характер, то нині вона стала надзвичайно актуальною, предметом серйозних сутичок інтересів багатьох держав і транснаціональних корпорацій усього світу.

Нині стрімко нарастають процеси впливу суспільства на природу. Для суспільного виробництва з природного середовища береться умовно 100 одиниць ресурсів (невідновлювальних природою), а фактично використовується у виробництві лише 10, решта йде у відходи. Крім того, у атмосферу щорічно викидається 20-23 млрд тонн вуглекислого газу і близько 120 млн. тонн золи. Матеріальне виробництво людства стало велетенським, штучно вибудованим механізмом кругообігу речовини і енергії біосфери. Функціонування цього механізму, що спрямовується волею керівництва країн світу, дедалі частіше порушує екологічну рівновагу біосфери. Тому з високою ймовірністю його можна назвати механізмом «добровільного самознищення».

Це свідчить про те, що біосфера планети, її жива речовина, за висловом Вернадського, залишаються вразливими, піддаються постійними загрозами, які генерує саме людство, якому бракує Розуму. Більшість таких загроз створюються у зв'язку з тим, що зусилля ТНК та багатьох держав ринкової економіки спрямовуються виключно на раціоналістичні мотиви поведінки, що переслідують лише наживу, лише зростання капіталу, лише їхні власні інтереси, нехтуючи інтересами людства як національного чи регіонального, так і планетарного масштабу.

Нині вже не викликає сумнівів висновок про те, що «косметична хірургія» капіталізму є неприйнятною і неприпустимою. Не бачити і не розуміти цього – щонайменш нерозумно, адже ми вступили в XXI століття з величезним багажем проблем глобального характеру, включаючи і досі тліючу світову фінансову кризу. Дзвін вже дзвенить, прийшов час мислити нетрадиційно і глобально, причому в координатах духовного розуміння людини, її місця в суспільстві і в єдиному узгодженому інтелектуальному зусиллі багатьох країн і народів.

Настав час ідей, які не обмежуються різними варіаціями концепцій вільного ринку, а виходять із єдиного світорозуміння і відповідальності перед майбутніми поколіннями. Мова йде навіть не про конкретну модель, а про майбутнє людства у планетарному масштабі.

Історія вчить, що вирішення глобальних проблем людства неможливе саме по собі, спонтанно, адже саме стихійний розвиток політичних, економічних та інших процесів його життєдіяльності призвів до нинішніх глобальних екологічних та соціальних проблем. Необхідною є творча роль загальнолюдського планетарного розуму для свідомого і розумного регулювання економіки й формування політики, з метою уникнення загрози катастроф.

Світоглядні основи планетарного розвитку, де домінуючою активною силою є Розум людини, ще у першій половині XX століття були закладені В.Вернадським. Він дійшов висновку, що еволюційний процес створив нову геологічну силу – наукову думку соціального людства. При цьому він зазначав, що «ми наразі переживаємо її

яскраве входження в геологічну історію планети. Протягом останніх тисячоліть спостерігається інтенсивне зростання впливу одного виду живої речовини – цивілізованого людства – на зміну біосфери. Під впливом наукової думки і людської праці біосфера переходить у новий стан – в ноосферу».

Знання про ноосферу – це не лише проблема формування розумної політики, розвитку науки, освіти і світогляду людини, але й імператив забезпечення майбутнього для людства, умов його виживання та безпеки кожної країни, незалежно від її нинішнього потенціалу, рівня розвитку тощо.

Заснована на ноосферних знаннях картина світу найповніше відповідає формам сучасного буття людини, дозволяє вивчати параметри динаміки розвитку людської цивілізації. Ноосферні знання – це умовне позначення інтегративних тенденцій у сучасній науці, що проявилися на основі відношення до загальної проблеми «людина – природа».

Ноосферне мислення вбачається нині єдиною продуктивною і антропоцентричною системою знань і підходів до реформування економічних та інших суспільних відносин на засадах дійсного прогресу, на противагу ринковій глобалізації, шоківих споживацьких технологій маніпулювання людством, вкрай небезпечних для життя і розвитку нинішнього покоління молоді і майбутніх поколінь.

Узагальнення В.Вернадського відображають екологічний вектор виживання людства в природному середовищі планети Земля і мають бути затребувані в системі освіти, у сфері наукових досліджень і прикладних розробок, в системі інститутів влади і управління кожної країни, регіонів планети і міжнародних стосунків. Вони мають стати основним критерієм інноваційності технології, предметів чи засобів виробництва, основним фактором визначення їхньої ефективності супроти критерію, зорієнтованого виключно на вигоду для бізнесу. Ринкові відносини повинні формуватися через призму ноосферного мислення, їх ноосферної оцінки, ноосферної придатності, ноосферного «знаку якості», а це за В.Вернадським, означає перебудову біосфери в інтересах людства як єдиного цілого, що вільно мислить.

Окрім екологічних проблем сьогодення увага учасників конференції була зосереджена і на антропологічній складовій біосфери, зокрема на ролі Людини, її Розуму, стану її духовності та етично відповідальної поведінки у суспільних та планетарних перетвореннях.

Звідси держави світу повинні формувати політику, виходячи із забезпечення можливостей для кожної людини мати гідний рівень матеріального забезпечення, незалежно творчо мислити та розвивати свій духовний і інтелектуальний потенціал. Це є безумовно основною умовою існування вільного громадянського суспільства, яке є рушійною силою наукового, духовного, культурного та іншого прогресу людства та активним чинником формування політики національних держав і міжнародних утворень, форумів під егідою міжнародних організації тощо.

Як зазначав В.Вернадський у статті «Про роль особистості в історії», суспільство сильне в тій мірі, в якій воно свідоме. Свідоме суспільство складається із свідомих людей. А такі люди вільні у виборі своєї громадянської позиції, не залежать від вигоди та інтересів крупного капіталу, здатні мислити поняттями біосфери, здорового довкілля, здоров'я людини у холистичному розумінні. Їм притаманне бачення ролі духовності у становленні людини майбутнього, у перетворенні людини економічної у дійсно людину розумну.

Відповідно, свідоме та розумне громадянське суспільство уявляється основною рушійною силою ноосферної перебудови. В умовах глобалізації світових економічних відносин актуалізується роль громадянського суспільства в досягненні економічного успіху. Активне, сильне громадянське суспільство може зробити корисний внесок у вирішення економічних проблем, зміцнити приватну ініціативу і сприяти тому, щоб держава не домінувала над економікою.

Крім того, глобалізаційні процеси посилили вплив громадянського суспільства на державу, оскільки вони зумовлюють створення своєрідної ніші для діяльності різних представницьких структур і соціальних груп. Ці соціальні, міжурядові, міжнародні та інші групи утворюють глобальне громадянське суспільство, і вектор розвитку інститутів такого суспільства в бік інтернаціоналізації в недалекому майбутньому зумовить становлення і розвиток нової моделі управління світовою спільнотою за допомогою мережевого глобального громадянського суспільства, якому поступово буде передаватися більша частина нинішніх функцій держави. Ця модель не означає повного відмирання держави, вона веде до перетворення її в носія культурно-історичних традицій людства.

Учасники конференції звертають також увагу і на такий суспільний інститут, як територіальні громади, що найближче розташовані до людини, до безпосередніх ресурсів та організації господарювання на землі. Територіальні громади є середовищем життєдіяльності населення та ділової активності суб'єктів господарювання. Крім того, громадські організації, що працюють на одній території з господарюючими суб'єктами, можуть бути їх союзниками або опонентами та ініціюють і проводять громадські обговорення щодо використання бюджетних коштів громади.

Активна взаємодія бізнесу, місцевих громад і домогосподарств на засадах міжсекторного партнерства йде на користь всім учасникам. Взаємна зацікавленість в активізації інструментів та методів соціальної відповідальності, їх взаємодії у громаді формують нові перспективи реалізації стратегій ноосферного розвитку територіальних громад і основи імплементації ідей громадянського суспільства в Україні.

Головною місією громадянського суспільства є вільний і неупереджений поступ у напрямі захисту інтересів людини, регіональних спільнот і людства в цілому шляхом формування громадської думки, громадського впливу і, навіть жорсткого, ненасильницького тиску на уряди і політиків. Ефективною суспільно-політичною формою організації громадян для такої діяльності є різноманітні громадські об'єднання й інші організації колективної генерації думки.

Такі об'єднання складають каркас громадянського суспільства і сприяють виявленню та пошуку ефективних шляхів вирішення насущних проблем сьогодення.

Учасники конференції відзначили, що ініціатива Спілкою економістів України цього наукового зібрання із надзвичайно актуальною тематикою є проявом громадянської позиції Спілки та її членів і керівних органів, її активної ролі у соціально-політичному житті країни як частини свідомого суспільства заради майбутнього. Можливо, саме ця конференція започаткує практичний перехід до нової моделі соціально-економічного розвитку, до економіки ноосфери.

Учасники конференції запропонували до обговорення низку своєрідних підходів до формування таких моделей виробництва і розвитку економіки, які б забезпечували вписування господарських систем у біосферу, дотримання природних законів у

господарському бутті, зниження рівня антропогенного та техногенного навантаження на довкілля.

Зокрема, значну увагу приділено теорії видатного українського мислителя С.Подолінського. Його цілісний (холістичний), органічний підхід до проблеми збереження енергії, що відомий як фізична економія, дозволяє, використовуючи досягнення фізики, розглядати економіку як складовий елемент більш складної парадигми розвитку, яка б ґрунтувалася на органічній єдності людини і довкілля. Такий підхід вченого, що випередив час, органічно вписується в сучасні моделі сталого розвитку, концепцію екологічної економіки.

Учасники конференції дійшли висновку, що людині та праці людини не відведено достатньо місця в економічній теорії. Саме людина є головною продуктивною силою і носієм виробничих відносин. Економіка в цілому і її складові структури мають бути націлені на благо людини та діяти у взаємозв'язку і взаємообумовленості з природними, космічно-природними і суспільними законами.

Інтелектуальні, духовні і культурні якості людини як категорія продукту нематеріального виробництва, порівняно з матеріальною культурою, не лише є вічними, але й послідовно накопичуються і виступають синергетичною, тонкою, надчуттєвою матеріальною основою зростання земного багатства. Ця обставина, як зазначалося учасниками, належним чином не була оцінена класиками капіталоцентричних економічних теорій. Відтак вказані нематеріальні цінності людської природи не отримали вартісної оцінки.

Зважаючи на те, що характерною функцією ноосферної економіки ХХІ століття є визнання зростання, поряд із людським інтелектом, ролі розуму, набуває особливого значення посилення уваги до духовних і моральних засад розподілу і накопичення знань у світі і використання їх у національних інноваційних системах, що є засобами і структурами використання набутих людством знань.

Ноосфера залишається поки що за межами свідомого включення у виробничі відносини і не розглядається в якості головного економічного фактору. Це не дозволяє належним чином враховувати роль та вплив Розуму і його носія – Людини – у процесі суспільного відтворення, хоча стрімке зростання наукомісткості ВВП є особливістю ноосферної економіки. У зв'язку з цим учасники конференції висловили думку про те, що у ноосферній соціально орієнтованій економіці відомі нині відтворювальні співвідношення галузей за двома сукупними підрозділами суспільного відтворення слід доповнити третім рівнянням у складі фондів (капіталу) – постійного та змінного – і додаткової вартості, яке б відображало процес відтворення людини як соціального продукту (у сукупності розуму, знань, науки, освіти, культури, послуг) і враховувало залучення планетарного розуму в економіку як особливого товару, з притаманною йому специфікою визначення вартості і відтворювального циклу.

Стосовно категорії фондів, як основи ноосферної економіки, зазначено, що вони за речовим складом відрізняються від категорії капіталу, оскільки останній не включає в себе робочу силу та самого працівника, як її трудового ресурсного носія. Відтак запропоновано включати до їх складу не лише засоби виробництва і трудові ресурси, але й природні ресурси, інше майно, фінанси, інтелектуальну власність, інші об'єкти національно багатства. Виходячи з таких позицій, на думку ряду учасників конференції, є можливим креативне використання досвіду розробки і функціонування у 1965-1980 роках фондоефективного механізму господарювання колишнього СРСР.

Беручи до уваги роль Розуму людини в ноосферній економіці та нинішні системні загрози, що несуть в собі процеси глобалізації, учасники конференції наголосили на критичній необхідності розумного стратегічного планування і управління, яке має стати основою економічної політики держави ноосферного спрямування.

В цьому контексті було звернено увагу на практичну можливість системних альтернатив економічному лібералізму на прикладі досвіду окремих країн пострадянського простору, насамперед Білорусі та Казахстану, які зберегли основні елементи планової, регульованої державою економіки, поєднавши їх з реформами соціальної сфери та виробленням аутентичної політичної ідеології.

Зокрема, як зазначалося у виступах учасників, Білорусь обрала власну модель соціально-економічного розвитку, в основі якої є Людина, відповідно до історичних, політичних, географічних, культурних та інших особливостей країни. Метою цієї моделі є створення соціально орієнтованої економіки з адекватною інфраструктурою, поєднанням дієвих механізмів державного і ринкового регулювання, що забезпечують сприйняття досягнень науково-технічного прогресу.

Теоретичною основою цієї моделі є вчення російського економіста А.К. Шторха (1776–1835) про народне багатство та цивілізацію. Це вчення наголошує на значенні нематеріальних благ як основи цивілізації та необхідності і можливості досягнення гармонії економічних інтересів в умовах ринкового господарювання.

Що стосується Казахстану, то у цій країні підтримується життєздатний симбіоз планового та ринкового регулювання. В рамках загальнодержавної стратегії створюються довго- та середньострокові програми і плани розвитку, в тому числі й у галузевому розрізі. Саме така інтегральна система планових і ринкових механізмів виводить суспільство на передбачувану траєкторію розвитку, що мінімізує соціально-економічні ризики.

В результаті такої політики за 20 років незалежності ВВП на душу населення у Казахстані зріс з 400 до 11000 доларів США, або у 27 разів. А Україна за цей самий період не досягла навіть рівня 1990 року.

Так само досягають високих показників розвитку ряд інших країн, які у своїй економічній політиці використовують механізми стратегічного та індикативного планування. Зокрема Японія, Франція, США, Канада, Скандинавські країни, Китай.

Учасники конференції дійшли висновку, що структурна перебудова економіки, як і модернізація всього суспільства на основі ноосферної парадигми, має починатися з духовної та моральної складової. Саме ця складова визначає суть нової моделі соціально-економічного розвитку в умовах глобалізації, яка має бути вироблена на основі інтегрального підходу до закономірностей біосферного розвитку і розумної поведінки людини.

Виходячи з викладеного, учасники науково-практичної конференції висловили і схвалили наступні рекомендації і пропозиції.

1. Визнати, що всі концепції, доктрини та моделі соціально-економічного розвитку в епоху глобалізації, що на сьогодні є предметом дискурсу на теренах світового простору, вичерпали себе і є непридатними для формування сучасної політики кардинальних реформ в умовах глобалізації і світової фінансової кризи та не відповідають закономірностям еволюції біосфери у ноосферу.

2. Погодитися з тим, що єдиним концептуальним підходом, що нині може слугувати основою для розробки тих чи інших форм і моделей господарювання, дружніх природі і людині у її складі, зорієнтованих на стабільний прогрес у майбутньому, є концепція ноосфери В.Вернадського, оскільки вона є цілісною світоглядною парадигмою планетарного масштабу, універсального змісту і заснованою на імперативі розумної поведінки людини.

3. При реалізації ідеї ноосфери у практиці формування відповідної моделі господарювання та її вписування у біосферу слід віддати належне видатним мислителям сучасності, що внесли свій вклад у планетарне світорозуміння господарської діяльності людини і її значення для людського прогресу, а саме С. Подолинському, М. Руденку, О. Берднику, М. Моїсєєву, П. Кузнецову, В. Казначєєву, П. Никитенку, О. Субетто, А. Урсулу та іншим, використавши при цьому їхні надбання.

4. Основою ноосферної економіки має стати саме розумна поведінка людини і розумні стратегії суспільного прогресу і розвитку. У зв'язку з цим пропонується розрізнити поняття розумних і раціональних паттернів світоглядної позиції людини (усталених форм поведінки, оціночних критеріїв, звичаїв, мотивів тощо). Якщо розумна поведінка (мотиви, потреби, дії тощо) співвідноситься і гармоніює з концепцією ноосфери як іманентна їй, то раціональна поведінка є антиподом і, як рушійна сила вільного ринку, має бути витіснена в процесі метаморфозу нинішніх моделей економіки у ноосферну економіку.

Поняття «раціональності» пов'язане із так званою культурою корисності, в той час як поняття «розумності» – з культурою гідності. Рух від культури корисності до культури гідності може видатися, на перший погляд, утопією, але такий рух є необхідною умовою формування світогляду і етики ноосферного мислення і психіко-логічних мотивів дій, вчинків та сприйняття оціночних критеріїв їхніх наслідків.

5. Запропонувати поняття ноосферної економіки, визначивши його як сферу людської діяльності, що формується на основі синтезу ідей відкритої, конкурентної, моральної і розумної організації і ведення господарювання, відповідно до закономірностей біосферного розвитку та ідей державного регулювання суспільних відносин з метою досягнення соціального блага і забезпечення прогресу людства.

6. Пропонується перейти від філософсько-теоретичного дискурсу на теми ноосфери, що сьогодні має місце на пострадянському просторі, до конкретних дій по просуванню ідеї ноосфери та принципів ноосферної економіки у практичну площину, підготовки і подання органам влади, міжнародним організаціям та регіональним об'єднанням держав конкретних пропозицій, що сприятимуть формуванню ноосфери у планетарному вимірі, лобіювання таких пропозицій на міжнародних форумах та під час формування національної політики.

7. Вбачається, що ініціатива створення моделі ноосферної економіки може виходити від України та інших постсоціалістичних країн, оскільки у більшості з них є наукові школи ноосферного спрямування, відповідний інтелектуальний потенціал, а також досвід господарювання та планування і прогнозування соціально-економічного розвитку на соціально орієнтованих світоглядних і етичних засадах, не властивих ліберальному капіталізму.

8. Взяти до уваги, що держава не спроможна на теперішньому етапі історичного поступу забезпечити перехід до ноосферних форм і методів соціально-економічного розвитку. Тому інститути держави та їхні функції мають бути змінені, зокрема

шляхом передачі ряду функцій держави інститутам громадянського суспільства для формування відповідної політики підтримки переходу до ноосферної економіки і забезпечення консенсусного узгодження інтересів всіх соціальних груп і прошарків у процесі господарської та іншої суспільної діяльності.

Завданням держави і громадськості має стати всебічне сприяння розвитку інститутів громадянського суспільства та механізмів їх впливу на формування суспільної свідомості, суспільних цінностей, ідеалів та поведінкових критеріїв співіснування людей, а також істотне підвищення ролі громади у формуванні соціально орієнтованої політики у всіх сферах суспільного життя, зокрема за рахунок дійового публічного контролю за діяльністю органів влади та органів управління місцевими громадами.

9. Зважаючи на те, що у механізмі майбутніх перетворень, адаптації країн до процесів, що відбуваються у світі, основною рушійною силою є енергія суспільства, конкретної людини, їхня пасіонарність, необхідно узагальнювати всі пропозиції, насамперед колишніх держслужбовців, незатребуваних нині владою, а також науковців, економістів, членів громадських фахових об'єднань, спеціалістів суб'єктів господарювання з питань економічного розвитку для використання владою під час формування нової парадигми соціально-економічного розвитку нашої держави.

10. Громадські об'єднання економістів як інститути громадянського суспільства мають забезпечити формування та задоволення суспільного запиту на практичне поширення ноосферного світогляду у всіх сегментах людського буття, насамперед у сфері господарювання, виробництва і споживання благ та у сфері забезпечення соціальних, культурних і духовних потреб людини. Для цього слід запроваджувати системи освіти на основі відповідних тематичних програм, курсів, масових інформаційних заходів тощо, створити умови для неперервної освіти людини протягом життя у різних формах, а також активні засоби пропагування ідей ноосфери через засоби масової інформації та світові комунікаційні мережі.

11. Виходячи з розумного підходу у формуванні політики і практики господарювання, як умови ноосферного бачення економічного і соціального розвитку, запровадити сучасні механізми державного стратегічного, довго- і середньострокового планування і програмування. При цьому необхідно кардинально змінити підходи, ідеологію розробки і затвердження парадигми і концептуальних стратегічних завдань щодо соціально-економічного розвитку країни на найближчі 25-30 років. На основі парадигми має розроблятися стратегія розвитку країни на довгостроковий період, яка стає ключовим документом, основою діяльності будь-якого уряду, що перебуває при владі у період дії і реалізації затвердженої стратегії.

Визнати, що застосування програмно-цільового підходу є одним із напрямків удосконалення інституційного забезпечення розвитку сільських територій, як елемента біосфери, на основі якого визначатимуться розумні межі і засоби державного регулювання доходів сільського населення, зокрема, оплати праці сільськогосподарських працівників, підвищення їх рівня до середнього по країні, та здійснюватиметься розробка й реалізація державних програм із розвитку соціальної інфраструктури сільських територій, благоустрою сільських населених пунктів.

12. При формуванні нової парадигми соціально-економічного розвитку слід враховувати завдання практичної реалізації концепції «сталого розвитку», що висуває на перший план економіку знань, засновану на матеріалізації наукових і науково-прикладних досягнень, прискоренні створення і впровадження новітніх технологій,

прискорення розвитку зеленої економіки, зниження рівня загроз техногенних катастроф та дефіциту енергетичних, водних і продовольчих ресурсів, зниження соціальної напруги у суспільстві.

13. Завданням формальних і неформальних інститутів держави є реалізація принципу публічності щодо наслідків впливу діяльності людини на біосферу, що має забезпечуватися відповідним інформуванням через засоби масової інформації та систему публічних заходів. При цьому принципово важливо, щоб інформація мала збалансоване раціонально-емоційне навантаження – не лише емоції і заклики до збереження довкілля, але, насамперед конкретні аргументовані відомості про наслідки для довкілля і людини тих чи інших дій, діяльності чи бездіяльності.

14. Необхідно невідкладно розробити зусиллями інститутів громадянського суспільства та широкої громадськості ефективні, спрямовані на позитивний результат, правові і організаційні засоби стимулювання (матеріальні) та примусу (адміністративні, кримінальні) людини до поведінки, що узгоджується із закономірностями розвитку біосфери та є ноосферно безпечною, і подати їх на розгляд відповідних органів влади для прийняття і введення у дію.

15. Визнати за необхідне вдосконалити і розширити методи і системи (технічні, технологічні, інструментальні, статистичного спостереження тощо) детального контролю стану довкілля та використання їх у постійному моніторингу оточуючого середовища, вдосконалити систему показників, що контролюватимуться на міжнародному рівні в якості базових стандартів, оскільки це стосується всіх країн світу.

16. Створити законодавчі і організаційно-технічні умови для публічного доступу до інформації про розвиток та впровадження нових технологій і виготовлені за їх допомогою продукти (послуги), які стосуються людини або сфери її життєдіяльності, з метою отримання відомостей про їх вплив на здоров'я людини, умови її життя і стан довкілля та підпорядкування таких розробок виключно благу людини.

17. Визнати за вкрай необхідне використання всіх можливостей суспільства для поступового цілеспрямованого і активного формування свідомості людини, зорієнтованої на її розуміння власного здоров'я, фізичного і духовного, як найвищої цінності, оскільки вона є єдиним суб'єктом ноосферного розвитку, з метою сприйняття нею в якості необхідної особистої потреби вести здоровий спосіб життя, свідомо протистояти рекламі та іншим масовим впливам на розум і поведінку людини носіїв споживацької психології.

18. Запропонувати використовувати засоби глобальної комунікації та засоби масової інформації для поширення у соціопросторі нового світогляду, заснованого на ноосферних цінностях, які б «пробудили» людство від сну індивідуалізму і ідеалів наживи, підняли рівень культури людей та їх самооцінки і відповідальності за результати своїх дій і вчинків, сформували у них нове холистичне бачення місця та ролі Людини у біосфері у процесі перетворення останньої в інтересах і на благо людства.

19. З метою випередження і нівелювання загроз ноосферному розвитку з боку інформаційної сфери, громадським об'єднанням економістів та іншим інститутам громадянського суспільства рекомендувати проводити систематичну активну просвітницьку та інформаційну роботу, що формуватиме розумну поведінку людини, її стійкі морально-етичні принципи та психологічні «фільтри» сприйняття інформації, осмислення потреб і мотивації дій, заснованих на розумінні і відповідальності.

20. Визнати, що основою благополуччя і мирного співіснування у суспільстві всіх людей є справедливість і гармонія з природою, та сприяти спільними зусиллями всіх членів суспільства еволюційному становленню людини майбутнього, піднесенню кожного до рівня людини розумної, позбавленої раціоналізму вільного ринку, який став причиною нинішньої світової кризи.

21. Визнати за мету планетарного значення приведення всіх країн світу, незалежно від рівня їхнього розвитку, до єдиного знаменника у розумінні планетарної місії людини, яка діє на основі Розуму.

* * *

Реалізація викладених вище заходів з проблем, що були порушені у виступах учасників конференції під час пленарної роботи та у тематичних наукових дискусіях, дозволить започаткувати новий напрям наукових досліджень і практичної діяльності по розробці теоретичних засад моделі ноосферної економіки на основі концептуальних ідей видатних мислителів минулого та сьогодення про ноосферу та роль людини, її діяльності і Розуму у перетворенні біосфери в інтересах людства, планетарного прогресу і безпеки життя на планеті задля нинішніх і прийдешніх поколінь.

Учасники конференції дійшли одностайної згоди, що рекомендації конференції мають бути оприлюднені на сайті Співки економістів України та в окремих наукових періодичних виданнях і засобах масової інформації, надіслані до центральних органів влади та органів місцевого самоврядування для розгляду і врахування під час формування і здійснення державної політики у сфері економіки, соціального розвитку, науки, культури, екології, а також можуть бути рекомендовані факультетам та кафедрам вищих навчальних закладів, іншим закладам освіти для використання у навчальному процесі.

**До відома авторів
Міжнародного науково-виробничого журналу
«Сталий розвиток економіки»
«Sustainable development of economy»
ISSN 2308-1988 (Print); ISSN 2308-2011 (Online)
Засновники: Білоцерківський національний аграрний університет,
Університет економіки і підприємництва,
Інститут економіки, технологій і підприємництва
(Свідоцтво про державну перереєстрацію друкованого засобу масової інформації
КВ №20300-10100 ПР від 23.09.2013р.)
Затверджено Постановою Президії ВАК України від 22 грудня 2010 р.
№ 1-05/8 як наукове фахове видання України
Періодичність – до 12 разів на рік, обсяг – до 30 ум. друк. арк.
Журнал входить до таких національної та міжнародної
наукометричної баз реферування та індексування:
Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського
(www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe)
Index Copernicus Journals Master List, Польща
(<http://journals.indexcopernicus.com/++p24781498,3.htm>)
Матеріали журналу знаходяться у вільному доступі на сайті: www.unier.km.ua**

НАУКОВІ СТАТТІ МОЖУТЬ НАДСИЛАТИ

науковці, викладачі, магістри, аспіранти, докторанти, всі ті, хто займається науковою діяльністю за такими напрямками:

- економіка та управління національним господарством;
- економіка та управління підприємствами;
- регіональна економіка, демографія та соціальна політика;
- економіка природокористування і екологія;
- інноваційно-інвестиційна діяльність;
- облік, аналіз і аудит;
- менеджмент, маркетинг, підприємництво;
- фінансово-кредитна система.

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ НАУКОВИХ СТАТЕЙ

До друку приймаються статті, що мають науково-виробничу і практичну цінність. Автор має право представити тільки одну наукову статтю в один номер, яка раніше не публікувалася.

1. До друку подаються статті (електронний варіант) у форматі **MS Word 97-2003 (doc)** або **(rtf)**. Документи Word 2007 і вище (**docx**) не приймаються.

2. Приймаються до розгляду статті українською, російською або англійською мовами (**обсяг 10-20 сторінок тексту; формат – А4; інтервал – 1,5; кегель – 14; шрифт – Times New Roman; поля з усіх сторін – 20 мм**).

3. Структура статті.

3.1. **Структура статті: рядок 1 – УДК (вирівнювання по лівому краю); рядок 2 – прізвище та ініціали автора (співавторів (допускається не більше 3-х співавторів)); рядок 3 – науковий ступінь і вчене звання, посада та місце роботи (повна назва кафедри або іншого структурного підрозділу, без аббревіатур), кожен співавтор з нового рядка, вирівнювання по правому краю; рядок 4 – назва статті (вирівнювання по центру, напівжирний шрифт, великі літери), рядок 5 – текст статті із зазначенням необхідних елементів (згідно пункту 4 даних вимог). Текст статті закінчується висновками з проведеного дослідження та використаною літературою.**

3.2. Відповідно до постанови Президії ВАК України від 15.01.2003 р. №7-05/1 “Про підвищення вимог до фахових видань, внесених до переліку ВАК України” наукові статті, що подаються до друку, повинні містити такі необхідні елементи з їх зазначенням:

Постановка проблеми, де обґрунтовується актуальність теми (*висвітлюються існуючі проблеми з напрямку дослідження в масштабах країни, галузі, підприємств, визначені напрями*

державної політики у їх вирішенні, їх зв'язок із поставленими науковими чи практичними завданнями).

Аналіз останніх досліджень і публікацій, де вказуються основні вітчизняні та зарубіжні вчені-дослідники, які займаються визначеною проблематикою, подається аналіз останніх результатів їх досліджень і публікацій, а також **обов'язково висвітлюються невідомі частини загальної проблеми**, яким присвячена стаття.

Постановка завдання, де формулюється мета і завдання дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження, де висвітлюються теоретичні та практичні аспекти отриманих результатів дослідження.

Висновки з проведеного дослідження, де даються розгорнуті конкретні висновки (по пунктах) за результатами дослідження та перспективи подальших розробок у цьому напрямку.

Бібліографічний список (не менше 8-ми джерел) розміщується після статті у порядку згадування або у алфавітному порядку, друкується через 1,5 інтервалу, кеглем 14, шрифтом Times New Roman і оформляється у відповідності до наказу ВАР № 63 від 26.01.2008 р. та встановленими вимогами міждержавного стандарту ДСТУ ГОСТ 7.1:2006.

3.3. Посилання на джерела Бібліографічного списку в тексті слід давати в квадратних дужках, наприклад, [4, с. 31; 2, с. 21–39], в яких перша цифра вказує порядковий номер джерела в бібліографічному списку, а друга – відповідну сторінку в цьому джерелі; одне джерело (без сторінок) відокремлюється від іншого крапкою з комою, наприклад, [1; 2; 5; 8; 11; 19].

Окрім того, після Бібліографічного списку обов'язково подається **References** – **бібліографічний список латиницею** (це необхідна вимога міжнародних наукометричних баз реферування та індексування).

3.4. Після Бібліографічного списку і References дається **3-ма мовами** (укр., англ., рос.) **розширена анотація у формі реферату** (кількість слів 200-250, міжстрічковий інтервал – 1, кегель – 14, шрифт – Times New Roman), яка має такі структурні частини: **тема статті, мета, методика дослідження, результати, наукова новизна, практична значущість, ключові слова** (це необхідна вимога міжнародних наукометричних баз реферування та індексування).

3.5. Вимоги до структури та оформлення матеріалів:

- всі назви структурних розділів по тексту мають бути виділені жирним шрифтом;
- всі статистичні дані мають бути підкріплені посиланнями на джерела;
- всі цитати мають закінчуватися посиланнями на джерела;
- якщо в огляді літератури або далі по тексту Ви посилаетесь на прізвище вченого – його публікація має бути у Бібліографічному списку;
- вторинне цитування не дозволяється;
- виклад основного матеріалу дослідження закінчувати текстом, а не таблицею чи рисунком.

3.6. Кількість табличного матеріалу та ілюстрацій повинна бути доречною. Цифровий матеріал подається у таблиці, що має порядковий номер, вирівнювання по правому краю (наприклад, *Таблиця 1*) і назву (друкується над таблицею посередині напівжирним шрифтом, наприклад, **Кількість малих підприємств в Україні**). Текст таблиці подається **шрифтом Times New Roman, кегель 12, інтервал 1**). Рисунок повинен бути єдиним графічним об'єктом (тобто згрупованим). Після таблиць та рисунків – зазначити **джерело** (*[]*; *розробка автора*; *складено автором на основі [] тощо*). Для рисунків, зроблених в програмі Excel, потрібно додатково до статті відправити файл Excel (2003). Ілюстрації також потрібно нумерувати і вони повинні мати назви, які вказуються поза згрупованим графічним об'єктом, (наприклад, **Рис. 1. Динаміка рівня заробітної плати в Україні**). Ілюстративний матеріал обов'язково повинен бути контрастним чорно-білим. Формат таблиць та рисунків **лише книжковий**. Формули (з стандартною нумерацією) виконуються в редакторі Microsoft Equation. Підписи рисунків та формул повинні бути доступні для редагування. **Усі графічні об'єкти не повинні бути сканованими**.

3.7. У статті не повинно бути переносу слів та використання макросів. При наборі слід вимкнути автоматичний “м'який” перенос (заборонені “примусові” переноси – за допомогою дефісу). Абзаци позначати тільки клавішею “Enter”, не застосовувати пробіли або табуляцію (клавіша “Tab”). Не допускається використовувати ущільнений або розріджений шрифт. Назва файлу має відповідати прізвищу автора (наприклад: **Петренко.doc, Петренко.rtf**).

4. **Порядок подання статті.**

4.1. До редакції подається електронний **варіант статті** (*див. додаток 1*) та **заявки** (*див. додаток 2*) для попереднього розгляду на предмет відповідності тематиці і вимогам журналу.

4.2. При позитивному висновку до редакції надсилається електронною поштою пакет сканованих документів:

- рецензія (*крім авторів – докторів наук*), підписана доктором наук і завірена печаткою тієї установи, де працює рецензент;
- для авторів без наукового ступеня обов'язковим є витяг із протоколу засідання кафедри (відділу) установи, де навчається або працює здобувач, з рекомендацією статті для друку;
- копія квитанції про оплату вартості публікації (*оплата здійснюється після затвердження редколегією статті до друку*);
- додатково подаються в електронному вигляді тези статті (*скорочений виклад основних положень статті*) **англійською мовою** (обсяг – 2 повні сторінки без виділення розділів, міжстрічковий інтервал – 1,5; кегель – 14; шрифт – Times New Roman) для розміщення на сайті журналу (див. додаток 3).

5. Для **аспірантів** на першій сторінці статті робиться примітка внизу, в якій вказуються прізвище та ініціали наукового керівника, його науковий ступінь та вчене звання.

6. Для оформлення Бібліографічного списку латиницею бажаним є стиль APA (<http://www.apastyle.org/>).

7. Транслітерувати інформацію потрібно згідно постанови КМУ від 27.01.2010 №55 (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/55-2010-%D0%BF>)

Редакція не несе відповідальності за викладену в статті інформацію.

Автор несе відповідальність за оригінальність тексту статті (за плагіат відповідає автор), точність наведених фактів, цитат, статистичних даних, власних назв, географічних назв та інших відомостей, а також за те, що в матеріалах не містяться дані, що не підлягають відкритій публікації.

Скорочення слів і словосполучень, крім загальноприйнятих, не допускається.

Матеріали, оформлені з відхиленням від зазначених вимог, редколегія не розглядає.

Остаточне рішення про публікацію ухвалюється Редакційною колегією, яка також залишає за собою право на додаткове рецензування, редагування і відхилення статей.

Автору (авторам) статті висилається один авторський примірник журналу. Про додаткові примірники попереджувати завчасно з відповідною доплатою.

Автори дають згоду на збір і обробку персональних даних з метою включення їх в базу даних відповідно до Закону України № 2297-VI “Про захист персональних даних” від 01.06.2010. Імена та електронні адреси, які вказуються користувачами сайту цього журналу, будуть використовуватись виключно для виконання внутрішніх технічних завдань цього журналу; вони не будуть поширюватись та передаватись стороннім особам.

Відшкодування витрат.

Відшкодування витрат за комплекс поліграфічних робіт і доставку журналу автору складає **30 грн. за сторінку.**

Реквізити для оплати:

ПП «Інститут економіки, технологій і підприємництва»

ЄДРПОУ 35218979

р/р 26001000259095

МФО 300023

ПАТ «Укрсоцбанк» м. Київ

Призначення платежу: за послуги опублікування статті в журналі від прізвище ініціали

Адреса редакції журналу "Сталий розвиток економіки":

29016, м. Хмельницький, вул. Львівське шосе, 51/2,

ПВНЗ «УЕП», проректору з науково-методичної роботи.

Телефон для довідок: (0382) 72-82-50; (096) 01 09 709 або e-mail: s.kapitanets@mail.ru

УДК 631.1

ВЗІРЕЦЬ

Шевченко О.І.,
к.е.н., доцент, професор кафедри менеджменту
Скакун А.М.,
аспірант*
Одеський державний аграрний університет

**ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ПЕРСОНАЛУ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ**

Постановка проблеми. Відтворення персоналу сільськогосподарських підприємств відбувається в нових соціально-економічних умовах ...

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми ефективного формування і використання персоналу підприємств ... вивчали такі науковці, як В.Антонюк [1], ... та ін. (*викласти короткий аналіз результатів їх досліджень та невирішені частини загальної проблеми*).

Однак у більшості наукових розвідок мало уваги приділено ... Усе це свідчить про актуальність теми, а відтак зумовило вибір напряму дослідження в науковому і практичному аспектах.

Постановка завдання. Метою дослідження є розробка теоретичних, методологічних положень і практичних рекомендацій щодо ...

Виклад основного матеріалу дослідження. Персонал підприємства формується та змінюється під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників ...

Висновки з проведеного дослідження. Таким чином, відтворення персоналу сільськогосподарських підприємств

Бібліографічний список

1. Антонюк В. Кадри для інноваційної діяльності: проблеми формування та використання / В. Антонюк // Україна : аспекти праці. – 2007. – № 5. – С. 42-47.

...

8. ...

References

1. Antoniuk, V. (2007). "Staff for innovation: problems of formation and use", no. 5, pp. 42-47.

...

8. ...

Анотація

Шевченко О.І., Скакун А.М.
ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ПЕРСОНАЛУ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Мета.

Методика дослідження.

Результати.

Наукова новизна.

Практична значущість.

Ключові слова.

Annotation

Shevchenko O.I., Skakun A.M.

PROBLEMS OF FORMATION AND THE USE OF THE AGRICULTURAL ENTERPRISES

Purpose.

Methodology of research.

Findings.

Originality.

Practical.

* Науковий керівник: Антонов В.О. – д.е.н., професор

Key words.

Аннотация

Шевченко О.И., Скакун А.М.
ПРОБЛЕМЫ ФОРМИРОВАНИЯ И ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ПЕРСОНАЛА
СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ

Цель.

Методика исследования.

Результаты.

Научная новизна.

Практическая значимость.

Ключевые слова.

Додаток 2

ЗАЯВКА

на розміщення статті у науково-виробничому журналі
"Сталий розвиток економіки"

Прізвище, ім'я, по батькові (укр. і англ.) _____

Місце роботи (укр. і англ.) _____

Посада (укр. і англ.) _____

Науковий ступінь (укр. і англ.) _____

Вчене звання (укр. і англ.) _____

Назва статті (укр. і англ.) _____

E-mail: _____

Адреса та телефон для контактів та надсилання авторського примірника:

Зразок: Скакун А.М.

вул. Дерибасівська, буд. 15, кв. 10

м. Одеса, 65000

тел. - 0982531455

Підтверджую своє бажання розмістити статтю у науково-виробничому журналі
"Сталий розвиток економіки". Погоджуюсь з усіма висунутими редакційною колегією
вимогами щодо змісту, обсягу, оформлення і порядку подання матеріалів.

Даю згоду на збір і обробку персональних даних з метою включення їх в базу даних
відповідно до Закону України № 2297-VI "Про захист персональних даних" від 01.06.2010.

Дата

Підпис

Додаток 3

ВЗІРЕЦЬ

УДК 631.1

*Shevchenko O.I.,
cand. eng. sc., assistant professor of department of management and marketing,
National university of life and environmental sciences of Ukraine*

**PROBLEMS OF FORMING AND USE
OF PERSONNEL OF AGRICULTURAL ENTERPRISES**

Text of theses, Text of theses, Text of theses.....